

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duřu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **T. P.** pre prípravu na obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 21. decembra 2010 v Bratislave o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 1. decembra 2010, sp. zn. Tp 79/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **T. P. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 1. decembra 2010, sp. zn. Tp 79/2010 po vypočutí obvineného **T. P.** a **O. P.**, otca obvineného, ponúkajúceho poskytnutie peňažnej záruky podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného **T. P.** o prepustenie z väzby, pričom zároveň podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal ponuku peňažnej záruky za väzbu obvineného.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obvinený **T. P.** sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V jej odôvodnení zrekapituloval doterajší priebeh trestného stíhania proti nemu, poukázal na jednotlivé rozhodnutia súdov, ktorými bolo rozhodované o jeho väzbe a na nedôvodnosť jeho trestného stíhania pre skutok kvalifikovaný ako príprava na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy. V tejto spojitosti uviedol, že jediný priamy dôkaz výpoveď svedka **J. B.** nie je vierohodný, lebo bol inými dôkazmi spochybnený a čiastočne úplne vyvrátený. Pokiaľ ide o samotný dôvod väzby uviedol, že obava z pokračovania v trestnej činnosti nie je namieste, keďže popredchádzajúcich odsúdeniach sa

nedopúšťal trestnej činnosti, tobôž nie násilnej. Okrem toho v znaleckom posudku je konštatovaná možnosť jeho nápravy, ku ktorej aj došlo už výkonom rok trvajúcej väzby. S prihliadnutím na uvedené a skutočnosť, že trpí závažným ochorením má zato, že sú dané výnimočné okolnosti prípadu, preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu za súčasného prijatia peňažnej záruky, ktorá spolu so zistením, že by sa vrátil do usporiadaného rodinného prostredia považuje za dostatočné prostriedky eliminujúce obavu z páchania inej obdobnej násilnej trestnej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného T. P. nie je dôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že o ostatnej žiadosti obvineného o prepustenie z väzby bolo rozhodnuté právoplatne 20. októbra 2010 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tost 29/2010, ktorým bola podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá sťažnosť T. P. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 8. októbra 2010, sp. zn. Tp 79/2010 (zamietajúcemu žiadosť obvineného o prepustenie z väzby). Novú žiadosť s ponukou nahradenia väzby peňažnou zárukou podal obvinený 8. novembra 2010, teda pred uplynutím tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Keďže podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený môže žiadosť o prepustenie z väzby pred uplynutím uvedenej lehoty tridsiatich dní opakovať len ak v nej uvedie iné dôvody v porovnaní so skoršou, zamietnutou žiadosťou, najvyšší súd skúmal túto podmienku porovnaním oboch žiadostí a dospel k záveru, že terajšia žiadosť o prepustenie z väzby sa opiera sčasti o iné (aj zdravotné) dôvody, a preto mohol o nej sudca pre prípravné konanie rozhodovať.

Udávané zdravotné ťažkosti obvineného T. P., údajne ohrozujúce jeho zdravie (no napriek tomu obvinený v septembri 2010 odmietol príslušným špecialistom odporúčanú magnetickú rezonanciu brucha) nie sú podľa konštantnej judikatúry dôvodom pre prepustenie obvineného z väzby, pokiaľ samotné ochorenie nevyvoláva zánik uplatňovaného väzobného dôvodu, či dôvodov. Zákonná úprava väzby totiž obvineným zabezpečuje v princípe rovnaký rozsah a kvalitu zdravotnej starostlivosti ako je tomu u ostatných pacientov, vrátane ambulantného, či nemocničného liečenia, a to v prípade potreby aj v neväzobných zdravotníckych zariadeniach.

Ďalšie pretrvávajúce väzby obvineného T. P. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je opodstatnené, pretože dôkazy zadovážené v prípravnom konaní odôvodňujú podozrenie, že obvinený sa mal dopustiť skutkov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie a ktoré boli právne kvalifikované ako príprava na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy (obeťami ktorej mali byť sudkyňa, ktorá rozhodla o vzatí obvineného do väzby a poškodený, ktorému sa mal obvinený nebezpečne vyhrážať) podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Ďalšie obmedzovanie osobnej slobody obvineného väzbou so zreteľom na princíp proporcionality, vyjadrujúci, že väzba ako zabezpečovací inštitút trestného práva procesného musí byť úmerný následkom, ktoré podľa dôvodného očakávania môžu postihnúť páchatel'a z hľadiska trestného práva hmotného, by nebolo na mieste, ak by medzičasom došlo ku takej kvalifikovanej zmene situácie, kedy by bolo zjavné, že pokračovanie trestného stíhania nie je namieste a že prichádza do úvahy vydanie meritórneho rozhodnutia a v prípravnom konaní, končiaceho trestné stíhanie voči konkrétnej osobe. V posudzovanej veci, ale o takú situáciu nejde, pričom v terajšom štádiu konania nemožno predovšetkým výpoveď svedka J. B. z konečného hľadiska vyhodnotiť tak ako sa to ponúka v podanej sťažnosti.

Nemožno akceptovať námietky obvineného ani v tom smere, že po trojnásobnom odsúdení už zmenil svoje správanie a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti, lebo z obsahu spisu vyplýva opak, a síce, že predmetnú trestnú činnosť, zo spáchania ktorej je dôvodne podozrivý mal páchať počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a nariadeného probačného dohľadu, pričom úkladnú vraždu mal pripravovať dokonca počas výkonu väzby, do ktorej bol vzatý z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda pre existenciu dôvodnej obavy, že v prípade ponechania na slobode bude pokračovať v trestnej činnosti. So zreteľom na uvedené konkrétne skutkové okolnosti je väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvineného T. P. nepochybne daný.

Najvyšší súd na stotožnil s napadnutým rozhodnutím aj v tom smere, že väzbu obvineného nemožno nahradiť peňažnou zárukou. Taký postup sa podľa § 81 ods. 1 Tr. por. v prípade stíhania obvineného pre obzvlášť závažný zločin môže uplatniť len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Nimi sa rozumejú okolnosti samotného skutku,

za ktorých mal byť spáchaný pokiaľ ich význam alebo intenzita z hľadiska naplnenia príslušnej skutkovej podstaty trestného činu výrazne vybočujú z obvyklých prípadov takých trestných činov a odôvodňujú zhovievavejší prístup pri trestaní páchatel'a. V rozhodovanej veci nie sú podklady pre taký záver, a preto prepustenie obvineného T. P. na slobodu na základe prijatia peňažnej záruky, ktorá je len možnosťou a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody, neprichádza do úvahy.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného T. P. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 21. decembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková